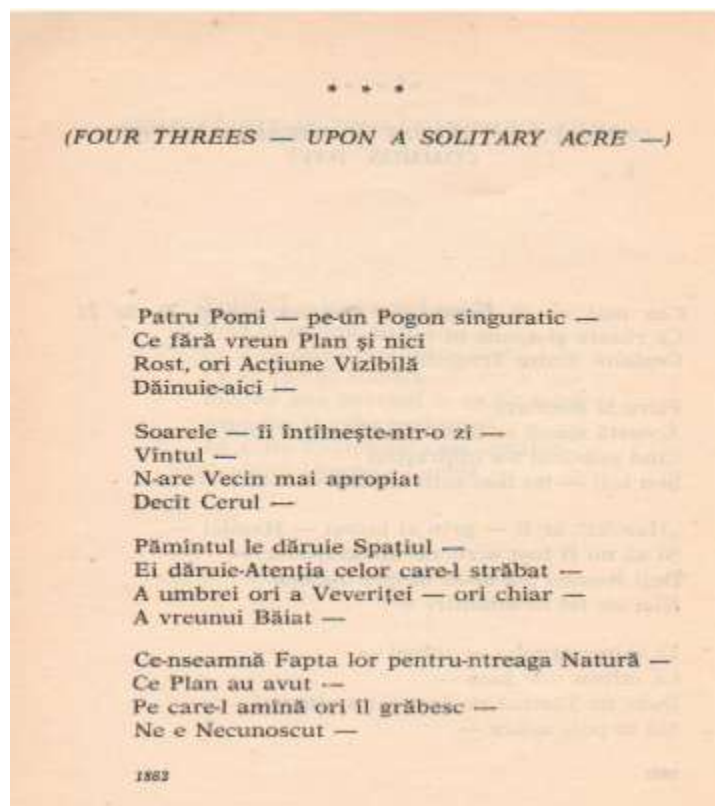
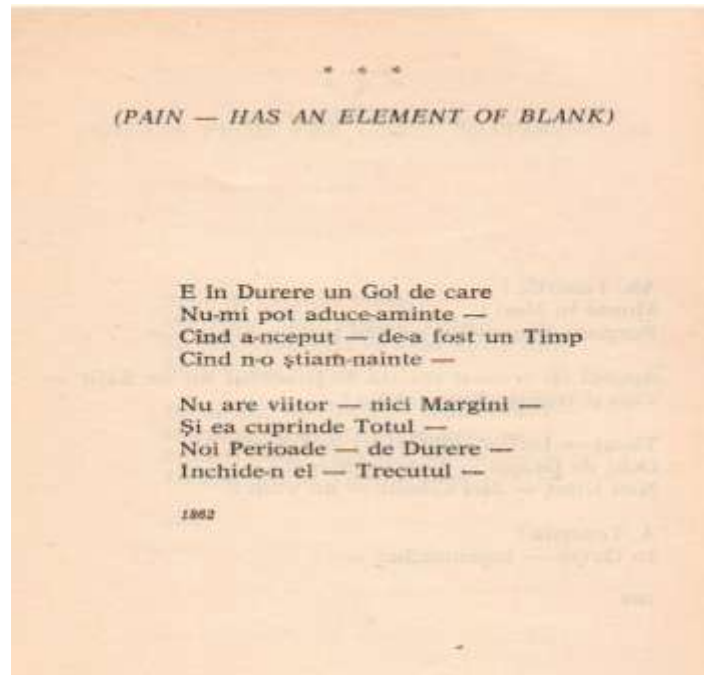

Poezii

selectate din volumul *"Singurătate și poezie"*, **Emily Dickinson**

* * *

(BEFORE HE COMES WE WEIGH THE TIME !)

Măsur — cît n-a sosit — ce grea —
Lumină este Timpul.
Și cînd s-a dus — ce Goluri mari
De Spaimă-adîncă-l umplu.

1864

* * *

(AS WILLING LID O'ER WEARY EYE)

Ca o blindă pleoapă peste-un ochi obosit
Se reazimă Seara de Zi
Pînă ce din toată Casa naturii
Doar Balconul se mai poate zări

1865

* * *

(THERE IS A ZONE WHOSE EVEN YEARS)

Există o Zonă ai cărei Ani
Nu-i Solstițiu ce să-i despartă —
A cărui Soare zidește veșnice-Amiezi
Și perfecte-Anotimpuri așteaptă —

A cărui Vară trece în Vară mereu
Și-s Veacuri de Iunie și
Încetează Veacuri de August și
Conștiința e — Miez de Zi.

1865

* * *

(THE LILAC IS AN ANCIENT SHRUB)

Arbust bătrîn e Liliacul
Și încă mai bătrîn —
Cerescul Liliac ce-azi noapte
A înflorit pe Dîmb —
Căzutul Soare — cea din urmă
Din Flori ne-a hărăzit
Privirii — nu Atingerii —
E Floarea-Asfințit.
Apusu-i una din Corole —
Caliciul — e Pămîntul —
Și Aștri sînt Semințe arse —
Savantu-ncepe-abia Lucrul —
Dar peste Sinteza lui —
Flora se-opune Analizei
Atente-a Timpului —
„Nu vezi cu Ochiul” — poți simți
Ca orbii — deseori —
Dar Revelația n-o lași
Nicum pe seama lor —

1872

* * *

(AFRAID! OF WHOM AM I AFRAID?)

Mi-e frică! De cine mi-e frică?
Nu de Moarte — Cine e Ea?
Portăreasa din Casa Tatălui meu
Tot atîta m-ar intimida!

De Viață? Ciudat ar fi să mă tem
De-un lucru ce mă cuprinde concret —
Dintr-o Existență — ori Două —
Ca un dumnezeiesc Decret —

De-Nviere? Răsăritul oare se teme
De Ziua ce mîine-o să vină
Cu fruntea ei pretențioasă?
Coroana-mi mai iute-i de vină!

1882

* * *

(BESIDES THE AUTUMN POETS SING)

Pe lingă Toamnă — cîteva zile prozaice
Poeții în cîntec răsfață —
Cîte ceva despre albe Zăpezi —
Și cîte ceva despre Ceață —

Cîteva Dimineți tăioase —
Și cîteva Posturi de-Ajun —
Sau dus „Varga de-aur” de Bryant
Și „Snopii” lui Thompson — v-o spun.

Mai este murmuru-n Pîriu —
Zăvorîte — Păstăile cu iute Parfum —
Ochii Elfilor blind îl ating
Mesmerice Degete-acum —

Rămîne poate-o veveriță —
Cu mine să-mpartă ce simt —
Dă-mi, Cerule, — o zi însorită —
Să-ndur orice toamnă de vînt!

1899